

[Handelsministeren.]

syn, som her var Tale om. Justerdirektøren har udarbejdet et Overslag over, hvad Omkostningerne vilde være ved at etablere et saadant Tilsyn og at føre det, og dette Overslag viser, at det vil være ret bekosteligt, men ved nærmere Prøvelse tror jeg dog, man maa sige, at i hvert Fald Etableringsomkostningerne vil kunne indskrænkes adskilligt, ligesom der ogsaa kan være Mulighed for, at man først efterhaanden, som man faar Midler i Hænde til at udøve Tilsynet, etablerer dette i fuld Udstrækning.

Selv om Udvalget nu er enigt om, at Tilsynet er paakrævet, er man dog af den Opfattelse og har givet Udtryk derfor — og det vil jeg ogsaa nævne ved denne Lejlighed —, at den offentlige Vejning og Maaling i det store og hele maa anses for betryggende. Udvalget har været enigt om at foreslaa Fastsættelse af Afgifterne i Overensstemmelse med det Princip, der anvendes ved Fastsættelsen af de Afgifter, der betales af Apotekerne. Der har i Udvalget været Tale om, at en Del af Afgiftsbeløbet kunde anvendes til Understøttelse af Vejeres og Maalers efterladte, men der har ikke været stillet noget Forslag derom, og der stilles heller ikke her Forslag derom.

§ 1 i Lovforslaget indeholder i det væsentlige de Bestemmelser, der findes udformet i Næringslovforslagets § 87 i Afsnittet „Vejere og Maalere“, hvilket Lovforslag som bekendt ligger til Behandling i et Folketingsudvalg, og det er min Hensigt paa et senere Tidspunkt at foreslaa, at Forslaget om statsautoriserede Vejere og Maalere indgaar i Næringslovforslaget, paa samme Maade som det er min Hensigt at stille Forslag om, at Bestemmelserne i den gældende Lov om statsautoriserede Revisorer indføres i selve Næringsloven, saaledes som det ogsaa oprindeligt har været Hensigten. I § 1 bestemmes i øvrigt, at for Beskikkelse af kongelige Vejere og Maalere svares i Købstæderne, Frederiksberg, Gentofte og Marstal Kommune samt i Augustenborg, Christiansfeld, Højer, Løgumkloster og Nordborg en Afgift af 120 Kr. til Statskassen, medens Beskikkelse paa Landet meddeles uden Bestalling. Den sidste Bestemmelse er jo en Følge af, at Indtægterne ved den offentlige Vejning og Maaling ude paa Landet, hvor der er beskikkede Vejere og Maalere, er meget ringere end i Byerne.

Det bestemmes endvidere i Lovforslaget, at de statsautoriserede Vejere og Maalere, forinden der gives dem Beskikkelse, skal underskrive en Erklæring om, at de med Flid og Troskab vil udføre deres

Hverv, saaledes at den offentlige Vejning og Maaling har offentlig Troværdighed. De skal til Ministeriet for Handel og Industri anmelde, hvor de ønsker at etablere sig med deres Kontor eller Vejerbod, og de maa ikke, medmindre Ministeriet giver særlig Tilladelse dertil, have Kontor eller Vejerbod udenfor det een Gang angivne Omraade.

Ministeriet kan i Henhold til Lovforslagets § 5 bestemme, at visse Stillinger og Erhvervsvirksomheder ikke maa forenes med Bestillingen som statsautoriseret Vejer og Maaler, hvilket er ganske naturligt, idet de paagældende skal være saa fri og uafhængige som paa nogen Maade muligt.

Af Hensyn til det ret betydelige Antal Mennesker, der er knyttet til Institutionen dels som Fuldmægtige og dels som Arbejdere, er der i § 6, sidste Stykke, indført følgende Bestemmelse:

„Ministeriet for Handel og Industri kan fastsætte nærmere Regler med Hensyn til Udøvelsen af statsautoriserede Vejere og Maalers Virksomhed (derunder Benyttelsen af Fuldmægtige), deres Pligter og Ansvar.“

Det er jo klart, at man ved en Lovgivning som denne ikke alene bør tage Hensyn til dem, der har Bestalling som kongelige Vejere og Maalere, men at der ogsaa drages den nødvendige Omsorg for, at de mange Mennesker, der paa en eller anden Maade er knyttet til Udøvelsen af Hvervet — den ene Mand kan jo ikke udføre hele Arbejdet —, faar en saadan Stilling, at de kan siges at være betryggede i deres Virksomhed.

I § 7 er der opstillet en Skala, hvorefter Afgiften skal fastlægges. Er Nettoindtægten over 5 000 Kr., men under 7 000 Kr., svares intet af de 5 000 Kr., men 10 pCt. af Resten, og derefter fortsætter Skalaen efter de samme Principper, som er gældende med Hensyn til Erlæggelsen af Apotekerafgiften, som jeg allerede har nævnt.

Endvidere findes der i § 7 den Bestemmelse, at Ministeriet for Handel og Industri foreskriver de nærmere Regler med Hensyn til Regnskabsopgørelsen samt Afgiftens Beregning og Indbetaling. Man maa have Indseende med det Bogholderi, der skal føres, naar der er Tale om en Afgift af Nettoindtægten.

I Henhold til § 8 dannes der en Fond, og i denne Fond indgaar de Afgifter, som betales i Henhold til Skalaen i § 7.

§ 10 indeholder Straffebestemmelser.

§ 11 indeholder Overgangsbestemmelser. For Aaret 1931 erlægges de i § 7 fastsatte Afgifter med tre Fjerdedele af de angivne